

Dreptatea

Fondat în 1927

Nr. 13 ♦ 18 - 24 iunie 2007
Serie nouă

Săptămânal de atitudine al PNȚCD

ACTUALITATE pag. 3

DOINA CORNEA:

„Susțin din tot sufletul protocolul dintre PNL, PNȚCD și Acțiunea Populară“

OPINII pag. 4

Monumentul lui Maniu trebuie să-și dobândească identitatea

ȘTIRI pag. 5

LANSARE DE CARTE:

„Mihai I, Regele și Țara“

PREZENTARE ORGANIZAȚII pag. 6

PNȚCD-Botoșani, o filială cu suișuri și coborâșuri

EVENIMENT pag. 7

România și Republica Moldova – un viitor comun în Uniunea Europeană

PAGINA CETĂȚEANULUI pag. 8

„NOII GOLANI” DIN „PIAȚA UNIVERSITĂȚII” AVERTIZEAZĂ:

„Mergem după vinovați!”

ANALIZĂ pag. 10

Tendințe ale pieței gazelor naturale din România

EUROPAMENTARI PNȚCD pag. 11

DANIEL BOTEA, CANDIDAT PE LISTELE PNȚCD PENTRU PARLAMENTUL EUROPEAN:

„De unde începe(m) Europa?”

TABLETĂ DE ȚĂRĂNIST

Foarte mulți intelectuali români de azi își fac un titlu de glorie din faptul că sunt nonconformiști. Ei instigă explicit – sau implicit, prin exemplul pe care îl oferă – la nesupunere față de reguli.

Atitudinea aceasta este neinteligentă și irresponsabilă. De ce să sfidăm regulile? Ele reprezintă creația noastră. Noi – și nu altcineva – le-am inventat, pentru a ne simți în siguranță. Este adevărat, ca să ni le însușim, trebuie să facem un efort de voință. Trebuie să renunțăm la o parte din libertatea fiecăruia dintre noi. Este un fel de impozit pe care îl plătim, ca să trăim organizat, ca oamenii, și nu la întâmplare, ca animalele.

Citiți, în pagina 4, articolul „Lauda conformismului”, semnat de Alex Ștefănescu.

România și Republica Moldova – un viitor comun în Uniunea Europeană

PNȚCD nu a uitat că odată eram o Românie mare și unită, iar noi și „frații de peste Prut” trăiam într-o singură țară, având limbă, tradiție, cultură și o istorie plină de lupte pentru întregirea neamului românesc. Deși astăzi a mai rămas doar amintirea acelei Români, există oameni care cred într-un viitor comun pentru România și Republica Moldova.

PNȚCD a organizat o reuniune pe această temă, prima de acest gen în istoria post-revoluționară, tocmai pentru a scoate în evidență dorințele cetățenilor celor două țări, care sunt o singură națiune. Principalele subiecte ale dezbaterii, la care au participat partide politice și reprezentanți ai societății civile de pe cele două maluri ale Prutului, s-au axat pe relațiile româno-moldovene, raporturile celor două state cu Uniunea Europeană, și obstacolele care împiedică comunicarea instituțională.

Împreună în Uniunea Europeană

Conferința a fost deschisă de președintele PNȚCD, Marian Petre Miluț, care a mulțumit celor prezenți: „Vreau să afirm că întrunirea organizată astăzi de PNȚCD poate fi considerată un adevărat moment istoric. Este un început pe care trebuie să îl continuăm și în anii următori.

Președintele PNȚCD a evocat contribuția înaintașilor partidului la crearea României Mari și a adus un omagiu tuturor celor care au luptat pentru reîntregirea neamului.

Referindu-se la viitorul comun al României și Republicii Moldova, Marian Petre Miluț a afirmat: „Între frații de pe cele două maluri ale Prutului există, de peste 70 de ani, o graniță nedreaptă. Nu ne-am îndepărtat, însă, unii de alții. Nu ne-am uitat, nu ne-am renegat, ci am

Semnarea declarației comune

sperat întotdeauna că acesta este un accident al istoriei care va fi depășit.

Vorbim aceeași limbă, avem aceeași cultură, avem și aceeași vocație europeană! Suntem conștienți că locul ne este alături de celelalte state membre ale Uniunii și că viitorul nostru nu poate fi în altă parte. România a intrat în UE la începutul acestui an și își așteaptă frații alături. Sensul profund al reuniunii de astăzi este acela de a găsi soluții concrete, de a stabili parteneriate pentru ca și Republica Moldova să se integreze cât mai curând în Uniunea Europeană.

De aceea calea dialogului este deosebit de importantă. Experiența trebuie împărtășită,

problemele trebuie rezolvate împreună.

Colaborarea la orice nivel, fie instituțional, fie la nivel economic, social sau cultural, va facilita dezvoltarea relațiilor dintre cele două state și va aduce beneficii incalculabile. În acest moment, relațiile economice dintre România și Republica Moldova se află mult sub potențialul lor. O orbire aproape de neexplicat face ca aceste activități să le desfășurăm mai curând cu străini decât cu frații noștri. Barierele dintre cetățenii României și Republicii Moldova nu vor cădea peste noapte. Această întâlnire de azi este un început pentru noi toți. România și Republica Moldova trebuie să fie împreună în Uniunea Europeană”. □

EDITORIAL

Piața Universității

replica: „N-am știut”. Cum rămâne atunci cu Piața Universității?! Poate cineva astăzi să uite?!

La alcătuirea primei structuri de preluare a puterii - Frontul Salvării Naționale - după căderea lui Ceaușescu, Ion Iliescu, liderul pregătit afară și în țară, a promis că Frontul nu se va transforma în partid politic. A făcut-o, însă, așa cum era programat.

După reprimarea primelor demonstrații de amploare ale partidelor istorice, Frontul a și găsit argumentul de a se transforma în partid. A urmat o propagandă, cu toate mijloacele ultraspecializate preluate de la aparatul ceaușist, care s-a dovedit eficientă în așa măsură încât la alegerile din 20 mai 1990 grija mare a noii puteri era să scoată un procent cât de cât acceptabil pentru opoziție, de afișat în fața Occidentului.

Partidele istorice, neavând nici

timp, nici bani să se organizeze, n-au reușit să trezească în conștiința românilor pericolul revenirii în forță a fostei nomenclaturi comuniste. Atunci inițiativa a fost preluată de societatea civilă.

În mai 1990, tinerii înfierbântați de Revoluția din Decembrie au ocupat Piața Universității, declarând-o zonă liberă de comunism, cerând românilor să nu-i legitimizeze la putere, din nou, pe foștii nomenclaturiști. Erau ocolo, în primul rând, studenți; erau tineri de pe baricadele din decembrie '89, hotărâți să reconstruiască România; erau intelectuali, era tot ce mai rămăsese curat din societatea bucureșteană; erau mii, zeci de mii de oameni. Ce au cerut? Abandonarea imediată, definitivă, a comunismului: „Mai bine golan decât activist, mai bine mort decât comunist.”

La 17 ani de la evenimentele din Piața Universității, ca la fie-

care aniversare și în același timp comemorare, fiecare dintre noi este obsedat de întrebarea: ce ar fi avut și nu ar fi avut astăzi România din cele pe care împreună le-am trăit sau ni s-ar fi cuvenit? Fiindcă nu putem avea pretenția să cântărim ce am fi avut, vom enumera câteva din relele pe care nu le-am fi trăit.

Înainte de toate, odată lepădat de comunism, poporul român și-ar fi recuperat bunul cel mai de preț: demnitatea. Nu ar mai fi fost cazul să plecăm ochii în fața străinilor. O trecere rapidă la proprietatea privată, prin restituirea proprietăților imobiliare și privatizarea unităților economice de stat înainte de falimentarea lor, n-ar fi adus atâta risipă, șomaj și sărăcie.

(continuare în pagina 5)

Vasile LUPU,
vicepresedinte PNȚCD